Vol. 1 No. 4

תקיעת שופר בראש השנה

תפלת שחרית And Not In תפלת מוסף In תפלת מוסף

This question was raised in 'מסכת ראש השנה דף לב' עמ' ב':

משנה. העובר לפני התיבה ביום מוב של ראש השנה - השני מתקיע, ובשעת הלל הראשון מקרא את ההלל. *גמרא*. מאי שנא שני מתקיע - משום [משלי יד] דברב עם הדרת
מלך, אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך אלא: מאי שנא הלל
דבראשון - משום דזריזין מקדימין למצות, תקיעה נמי נעביד בראשון, משום דזריזין
מקדימין למצות - אמר רבי יוחנן: בשעת השמד שנו.

The גמרא concluded that because of government persecution, it was necessary to perform later in the day. תוספות added to our understanding:

בשעת גזרת המלכות שנו. ואע"פ שבמלה גזרת המלכות לא עבדינן כדמעיקרא אע"ג בזריזין מקדימין למצות דחיישינן שמא יחזור דבר לקלקולו ולפירוש הירושלמי ניחא מפי דמפרש שם שדמו האויבים שנתאספו לתקוע תרועת מלחמה ועמדו עליהם והרגום ולכך תקנו תקיעות וברכות במוסף דכי חזו דקרו בקריאת שמע ומתפללין וקורין בתורה וחוזרין ומתפללין ותוקעין אמרי בנימוסייהו אינון עסקין כלו' בחוקיהם ובתורתם:

תוספות presented a second explanation as to what precipitated the need to postpone הקיעת שופר from תקיעת שחרית. The תלמוד ירושלמי described an incident in which the sound of the שופר was mistaken for a battle cry. As a result of hearing the sound of the מתפללים, government troops attacked and killed the מתפללים.

The ""\" explained the circumstances a little differently. He wrote:

ומוקי לה בגמ' בשעת הצרה ואע"פ שהצרה במלה גזירה במקומה עומדת עד שיבוא בית דין ויבמול.

חום and the מייא offered different views as to whether the custom can ever

revert back to תקיעת שופר הקיעת שופר adopted a . תפלת שחרית adopted a fatalistic attitude; a government edict prohibiting Jewish practices and in particular תקיעת

מופר can occur at anytime. The view of the א"ש appeared to be that until another government edict was instituted, any בית דין had the power to reinstitute the practice of he שופר being performed during תפלת שחרית. We can surmise by the fact that in our synagogue service הפלת שחרית is not performed during תפלת שחרית that the fatalistic attitude of תוספות was adopted by subsequent generations.

Despite the position of the "א", he felt the need to find support in תנ"ך for the change that הו"ל instituted in the practice of תקיעת שופר. He quoted the first two ספר תהילים פרק יו ספר תהילים פרק יו

א הְפִּלָּה לְדָוִד שִּׁמְעָה ה' צֶּדֶק הַקְשִּׁיבָה רְנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִּלְּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה. ב מִלְפְנֶיךְ מִשְׁפְּמִי יֵצֵא עֵינֶיךְ תָּחֶזֶינָה מֵישָׁרִים: ריב״ל בשם אלסנדרי שמע לה מן הדא שִׁמְעָה ה' צֶּדֶק זו ק״ש, הַקְשִׁיכָה רְנָּתִי זו רנון תורה, הַאֲזִינָה תְפִּלְתִי זו תפלה, בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה זו מוסף, וסמיך ליה מִלְּפָנֵיךְ מִשִּׁפָּמִי יֵצֵא.

The הז"ל in his section on תפלת ראש השנה presented a third view on why למחור ויטרי did not revert back to the practice of performing תקיעת שופר during תפלת שחרית:

וכשבטלה הגזירה לא זזה ממקומה. וסמכו על האמור בפסיקתא. מפני מה תוקעין בתפלת מוסף ואין תוקעין ביוצר. מפני שאז מצוין ישרים מעומרין במצות. שכבר נתעתפו בציציותם וקראו ק״ש. וקראו ספר תורה. עכשו שהשופר יוצא ומצות מלמדות סניגוריא עליהם מיד נרתע השמן ונעלם קמיגור.

Unkowingly, the תפילות של ראש assisted us in tying our discussion of the תפילות של ראש with our previous discussion on how השנה intertwined the performance of at least six other אווי within תפלת שחרית. It should now be evident that in constructing תפלת שחרית intended that by the time we reach שמונה עשרה each day and we make our requests for knowledge, for forgiveness, for redemption, for good health and for wealth, we do so only after we become מצות, מעומרין במצות, only after we have fulfilled six other מעומרין.

לשנה מובה תכתבו ותחתימו!

Vol. 1 No. 4

TRANSLATION OF SOURCES

סמבת ראש השנה דף לב' עמ' ב' משנה האוה on the day of Rosh Hashona, the one who leads the Mussaf service blows the shofar; on days in which Hallel is recited, the one who leads the Schacharit service recites Hallel. Gemara-Why did the Mishna rule that the one to lead the Mussaf service blows shofar on Rosh hashona? Because of a verse (Proverbs 14) That the glory of G-d is greatest in front of a large group. If that is the rule, why did the Mishna not rule that Hallel be recited by the leader of the Mussaf service when a larger group is present based on the same verse. What then is the reason that Hallel is recited by the leader of the morning service? Because zealous people perform a mitzvah as soon as the time to perform the mitzvah arrives. So let us blow shofar as soon as the time to blow shofar arrives which is during the morning service? Answers Rav Yochanon: the Mishna is discussing a period of persecution when it was not possible to blow shofar during the morning service.

המלכות שנו המלכות שנו Although the persecution had stopped, the practice did not revert to its earlier procedure even though we have a rule that zealous people perform a mitzvah as soon as the time to perform the mitzvah arrives because we are concerned that the persecution could resume. And the explanation according to the Jerusalem Talmud is preferable. It explained that our enemies thought that the sound of the shofar was a call to war and they reacted and killed many of us. As a result, our Sages instituted the practice that blowing shofar and reciting the blessings for the shofar take place during the Mussaf service. Our enemies noticed that those in synagogue recited Kriyat Shma and Shmona Esrei and read from the Torah and then recited a second shmona esrei and then blew shofar, they realized that blowing shofar was part of the service.